
[PRZETOROWAĆ *vb pf*

3 sg m praet przetorował.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Uczynić łatwiejszym do przebycia; przen:

Zwrot: »drogę [komu] przetorować«: Tenże dwie Legácye do Célárzów Tureckich iednę zá Kázimiérzá III. drugą zá Olbráchtá Królów [...] odpráwił: y tę drogę máło nie piérwízy drugim przetorował. *JanStat* *5.

Formacje współrdzenne cf TOROWAĆ.